

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 2016200129
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2016200129.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, Odbor opravných prostriedkov, Vajanského č. 2, 917 02 Trnava, v konaní o prieskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-SE-OVVS-2015/5348/P-151/15-ST zo dňa 18.05.2015, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/13/2016-85 zo dňa 16.06.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/13/2016-85 zo dňa 16.06.2016 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením konanie o žalobe žalobcu zo dňa 03.03.2016, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu (Okresný úrad Senica, Odbor vnútornej správy) č. OU-SE-OVVS-2015/5348/P-151/15-ST zo dňa 18.05.2015 a preskúmania oznámenia žalovanej č. OU-TT-OOP1-2015/028266 zo dňa 23.11.2015, zastavil podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“). V odôvodnení svojho rozhodnutie uviedol, že žalobca podal žalobu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty a právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Senica zo dňa 18.05.2015 nemôže byť predmetom súdneho prieskumu, nakoľko nadobudlo právoplatnosť inak ako v dôsledku vyčerpania opravných prostriedkov a oznámenie žalovanej zo dňa 23.11.2015 nemožno klasifikovať ako rozhodnutie, ktoré môže byť predmetom súdneho prieskumu.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie. Žalobca v podanom odvolaní namietal že predmetné rozhodnutia správnych orgánov a im predchádzajúci postup nie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril a uvádza, že sa s totožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Trnave vyjadreným v napadnutom rozhodnutí, a preto navrhuje toto rozhodnutie jako vecne

správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). Vychádzal pritom z princípu vychádzajúceho z ust. 491 ods. 2 S. s. p., podľa ktorého, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Takýmto úkonom je napadnuté súdne rozhodnutie, vrátane jeho poučenia o opravnom prostriedku podľa právnej úpravy účinnej do 30.06.2016. Odvolanie žalobcu, aj keď bolo podané za účinnosti S.s.p., preto odvolací súd posudzuje podľa predchádzajúcej právnej úpravy, berúc zároveň do úvahy, že takýto postup nie je v neprospech žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a konanie, ktoré predchádzalo ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O. s. p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250b ods. 1 O. s. p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 O. s. p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že Rozkazom Okresného úradu Senica č. OU-SE-OVVS-2015/5348/P-151/15-ST zo dňa 18.05.2015 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a žalobcovi uložil za tento priestupok podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 49 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. pokutu vo výške 33,- eur. V uvedenom rozhodnutí je správne uvedené poučenie o možnosti podať odvolanie proti rozhodnutiu v lehote 15 dní odo dňa doručenia. Z obsahu administratívneho spisu je preukázané, že uvedené rozhodnutie bolo žalobcovi neúspešne doručované dňa 22.05.2015 a opakovane dňa 25.05.2015, kedy bola zásielka uložená na pošte.

Podľa ust. § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správneho poriadku „) ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Odvolací súd v tomto prípade poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 65/2010-

49, ako aj judikatúru Najvyššieho súdu (napr. uznesenia NS SR sp. zn. 6Sžo/55/2008 zo dňa 21.01.2009, sp. zn. 1Sžo/65/2008 zo dňa 18.11.2008, sp. zn. 10Sžr/73/2011 zo dňa 30.05.2012), podľa ktorých k aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu. Doručenie je skutkovou otázkou. V danom prípade doručenie, a to náhradné doručenie aj reálne doručenie preukazuje jedna a tá istá doručenka, nakoľko adresát si zásielku reálne prevzal v priebehu odbernej lehoty. Pokiaľ doručenka, z ktorej správny orgán vychádza preukazuje súčasne reálne doručenie, správny orgán už skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia neskúma. Náhradné doručenie je iba subsidiárnym prostriedkom doručovania písomností, jeho okolnosti musia byť vždy reálne preukázané, spravidla vyžaduje ďalšie dokazovanie. Uprednostnenie náhradného doručenia na základe toho istého dôkazného prostriedku nemožno považovať za ústavne konformné podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.

V zmysle je uvedeného je teda potrebné uznať za deň doručenia predmetného Rozkazu 08. jún 2015, a teda odpor žalobcu zo dňa 22.06.2015 bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote.

Na podaný odpor žalobcu zo dňa 22.06.2015 proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu zo dňa 18.05.2015 č. OU-SE-OVVS-2015/5348/P-151-ST, žalovaný reagoval oznámením č. OU-TT-OOP1-2015/028266 zo dňa 23.11.2015, ktorým informoval žalobcu o tom, že napriek tomu, že odpor bol podaný po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, postupoval podľa ust. § 60 Správneho poriadku a odpor preskúmal, avšak nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali začatie konania o zmenu alebo zrušenie Rozkazu v mimo odvolacom konaní podľa ust. § 65 ods. 2 Správneho poriadku alebo obnovu konania podľa ust. § 62 Správneho poriadku.

Oznámenie žalovaného - odvolacieho orgánu, zo dňa 23.11.2015, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 18.12.2015, bolo reakciou správneho orgánu na námietky a sťažnosť žalobcu a zároveň bolo výsledkom preskúmania „oneskorene podaného odvolania“ po tom, ako mu vec bola predložená správnym orgánom prvého stupňa. Predmetné oznámenie druhostupňového správneho orgánu, aj keď nemalo náležitosti správneho rozhodnutia v zmysle § 47 správneho poriadku, je možné považovať za individuálny správny akt (ako výsledok jeho postupu na základe odvolania a sťažnosti žalobcu), ktorým boli zasiahnuté práva žalobcu a bolo možné sa domáhať jeho presúmania súdom podaním žaloby na súd, v lehote 2 mesiacov od jeho obdržania, t. j. do 18.02.2016.

Napriek tomu, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil deň doručenia Rozkazu žalobcovi, správne rozhodol o zastavení konania z dôvodu oneskorene podanej žaloby, ktorú žalobca podal dňa 03.03.2016, teda po márnom uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty od obdržania rozhodnutia - oznámenia správneho orgánu v poslednom stupni.

Odvolací súd zistil, že námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a krajský súd sa preto správne nezaoberal dôvodmi žaloby, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnému navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.